

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2021/931 НА КОМИСИЯТА**от 1 март 2021 година**

за допълване на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти за определяне на метода за идентифициране на сделките с деривати с един или повече съществени рискови фактори за целите на член 277, параграф 5, на формулата за изчисляване на надзорната делта за кол и пут опции, съотнесени към категорията на лихвения риск, както и на метода за определяне дали дадена сделка е дълга или къса позиция в основния рисков фактор или в най-съществения рисков фактор в тази рискова категория за целите на член 279а, параграф 3, букви а) и б) в стандартизирания подход за кредитен риск от контрагента

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012⁽¹⁾, и по-специално член 277, параграф 5, трета алинея и член 279а, параграф 3, трета алинея от него,

като има предвид, че:

- (1) Институциите следва да идентифицират рисковите фактори по дадена сделка с деривати, като определят рисковите фактори, от които зависят паричните потоци по тази сделка. За да се гарантира, че при това идентифициране институциите следват хармонизиран подход, те следва да вземат предвид най-малко рисковите фактори, изброени в трета част, дял IV, глава 1а, раздел 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.
- (2) Методът за идентифициране на сделките с деривати само с един съществен рисков фактор — за целите на съотнасянето на тези сделки с деривати към съответната рискова категория, следва да бъде опростен за всички случаи, в които основният и единствен съществен рисков фактор на сделката с деривати може да се установи непосредствено от естеството и паричните потоци на тази сделка.
- (3) Валутните лихвени суапове се използват от институциите за хеджиране на валутния риск, произтичащ от финансиране или инвестиции в чуждестранни валути. Въпреки че зависят предимно от фактори за валутния риск, тези сделки могат да зависят и от други рискови фактори, като например факторите за лихвения риск. Пазарният опит обаче показва, че много често ефектът от тези други рискови фактори е несъществен за тези конкретни видове сделки, попадащи в този вид, и следователно това следва да е достатъчно за идентифицирането на такива сделки като сделки с деривати само с един съществен рисков фактор.
- (4) Независимо от естеството и паричните потоци на сделката с деривати, лихвените проценти, използвани за дисконтиране на паричните потоци по сделката („дисконтов процент“), не следва да се считат за съществен рисков фактор. Изискването институциите да вземат предвид дисконтовия процент при метода за идентифициране на сделките с деривати само с един съществен рисков фактор би било непропорционално и обременяващо, тъй като емпиричният опит показва, че този рисков фактор обикновено оказва по-ограничено въздействие върху стойността на сделките с деривати в сравнение с другите рискови фактори, от които произтичат паричните потоци по тях.
- (5) По отношение на сделките с деривати с повече от един рисков фактор институциите следва да вземат предвид чувствителността и променливостта на базисния инструмент, за да идентифицират рисковите фактори, които са съществени във всяка рискова категория, както и най-съществените от тези рискови фактори във всяка рискова категория.
- (6) По отношение на сделките с деривати с повече от един рисков фактор, когато тези рискови фактори се отнасят до различни рискови категории, може да не е възможно да се заключи кои от тези рискови фактори са съществени дори след като бъдат взети предвид чувствителността и променливостта на базисния инструмент на сделката. В такива случаи институциите следва, в рамките на опростен и консервативен резервен подход, да приемат всички рискови фактори по сделката за съществени и да отнесат сделката с деривати към рисковите категории, съответстващи на тези рискови фактори според най-съществените рискови фактори във всяка рискова категория.

⁽¹⁾ ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1.

- (7) Методът за идентифициране на сделките с деривати само с един съществен рисков фактор следва да се прилага само в началото на сделката, когато тези сделки с деривати отначало са били идентифицирани като имащи само един рисков фактор, тъй като този единичен рисков фактор е основна характеристика на тези сделки и поради това не се очаква да се промени. Когато в началото на сделката е установено, че сделките с деривати имат повече от един рисков фактор, процесът за идентифициране на съществените и най-съществените от тези рискови фактори следва да се извършва на всеки три месеца, така че всички промени в тези сделки да могат да бъдат подходящо отразени при съотнасянето на тези сделки с деривати към съответните рискови категории.
- (8) Член 279а, параграф 3, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013 изисква формулата за изчисляване на надзорната делта за кол и пут опции, съотнесени към категорията на лихвения риск, която е съвместима с пазарни условия, при които лихвените проценти може да са отрицателни, да бъде определена в съответствие с измененията на международната регулаторна уредба. На 22 март 2018 г. Базелският комитет по банков надзор (БКБН) публикува „Често задавани въпроси относно стандартизирания подход по „Базел III“ за измерване на експозициите към кредитен риск от контрагента“^(?), където се пояснява, че при отрицателни равнища на лихвените проценти надзорната делта за лихвени опции следва да бъде определена в съответствие със специална формула, при която към спот или форуърдния лихвен процент и към цената на упражняване на опцията, използвани в тази формула, се прилага коефициент на изместване λ , за да се гарантира, че този спот или форуърден лихвен процент и цената на упражняване са положителни.
- (9) За да може спот или форуърдния лихвен процент и цената на упражняване на опцията да бъдат положителни, коефициентът на изместване λ следва да бъде достатъчно голям, за да могат институциите да изчислят надзорната делта на дадена сделка в съответствие с формулата, предвидена в член 279а, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, но същевременно достатъчно малък, за да не се внесе ненужно отклонение в така изчисления резултат за надзорната делта.
- (10) Като един от параметрите за изчисляване на надзорната делта, надзорната променливост следва да бъде определена при съблюдаване на специфичната формула за изчисляване на надзорната делта за пут и кол опции в категорията на лихвения риск. В тази връзка стойността на надзорната променливост при пут и кол опции в категорията на лихвения риск, както е определена в приетите от БКБН международни стандарти, се счита за подходяща да бъде използвана съгласно правото на Съюза.
- (11) За да се даде възможност на институциите да определят дали дадена сделка е дълга или къса позиция в основния рисков фактор, в съществен рисков фактор или в най-съществения рисков фактор от дадена рискова категория, следва да се определи каква информация относно дадена сделка следва да се използва от институциите при това определяне. За да не бъдат натоварвани излишно, на институциите следва да бъде разрешено да използват същата информация като тази, която използват за идентифициране на съществените рискови фактори.
- (12) Настоящият регламент е изготвен въз основа на проектите на регулаторни технически стандарти, предадени на Комисията от Европейския банков орган.
- (13) Европейският банков орган проведе открити обществени консултации по проектите на регулаторни технически стандарти, въз основа на които е съставен настоящият регламент, анализира потенциалните разходи и ползи и поиска становището на създадената с член 37 от Регламент (ЕС) № 1093/2010^(?) Група на участниците от банковия сектор,

^(?) *Frequently asked questions on the Basel III standardised approach for measuring counterparty credit risk exposures*, 22 март 2018 г.

^(?) Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА 1

Метод за идентифициране на сделки само с един съществен рисков фактор, сделки с повече от един съществен рисков фактор и за идентифициране на най-съществените от тези рискови фактори

Член 1

Метод за идентифициране на рисковите фактори по сделка с деривати

1. С оглед идентифицирането на сделки само с един съществен рисков фактор и сделки с повече от един съществен рисков фактор, в началото на всяка сделка институциите идентифицират всички рискови фактори по сделката, като определят рисковите фактори, от които зависят паричните потоци по тази сделка, като вземат предвид най-малко посочените в членове 325л — 325р от Регламент (ЕС) № 575/2013 рискови фактори. Така идентифицираните от институциите фактори са рисковите фактори по сделката.
2. Институциите не считат факторите на лихвения риск, използвани за дисконтиране на паричните потоци по сделката, за рискови фактори.

Член 2

Метод за идентифициране на сделките само с един съществен рисков фактор

1. След като са идентифицирали всички рискови фактори по дадена сделка в съответствие с член 1, в началото на всяка сделка институциите идентифицират сделките само с един съществен рисков фактор, като прилагат следното:
  - а) когато паричните потоци по сделката зависят само от един рисков фактор, който спада към една от рисковите категории, посочени в член 277, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, институциите идентифицират този рисков фактор като единствения съществен рисков фактор по тази сделка;
  - б) когато паричните потоци по сделката зависят от повече от един рисков фактор и когато в съответствие с метода по член 4, параграф 3 или метода по член 4, параграф 4 институциите са идентифицирали като съществен само един рисков фактор, институциите идентифицират този рисков фактор като единствения съществен рисков фактор по тази сделка.
2. Чрез дерогация от параграф 1, за валутните лихвени суапове, посочени в точка 2, буква а) от приложение II към Регламент (ЕС) № 575/2013, институциите могат да идентифицират фактора за валутния риск като единствен съществен рисков фактор по сделката.

Член 3

Метод за идентифициране на сделките с повече от един съществен рисков фактор

За целите на член 277, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 като сделки с повече от един съществен рисков фактор институциите идентифицират всички сделки, различни от посочените в член 2.

Член 4

Метод за идентифициране на съществените рискови фактори и на най-съществените от тези рискови фактори

1. След идентифициране на всички рискови фактори по дадена сделка в съответствие с член 1 и когато паричните потоци по сделката зависят от повече от един рисков фактор, институциите идентифицират съществените рискови фактори и най-съществените от тези рискови фактори, като прилагат по целесъобразност един от посочените в параграфи 2, 3 и 4 методи.

2. Институциите предприемат следните стъпки в началото на сделката:
- а) те считат всички рискови фактори по сделката, идентифицирани в съответствие с посочената в член 1 процедура, за съществени рискови фактори;
  - б) за всяка рискова категория, съответстваща на тези съществени рискови фактори, като най-съществен рисков фактор те идентифицират рисковия фактор, съответстващ на най-високата от посочените в членове 280а—280е от Регламент (ЕС) № 575/2013 добавки за рискова категория.

3. Институциите предприемат следните стъпки в началото на сделката, а след това най-малко веднъж на тримесечие:
- а) изчисляват чувствителностите към делта риска в съответствие с член 325с от Регламент (ЕС) № 575/2013 за всеки рисков фактор, идентифициран в съответствие с член 1 от настоящия регламент;
  - б) въз основа на чувствителностите, изчислени в съответствие с буква а), изчисляват претеглените чувствителности в съответствие с формулата, предвидена в член 325е, параграф 6 от посочения регламент;
  - в) за всяка от рисковите категории, посочени в член 277, параграф 1 от посочения регламент, те изчисляват специфичното за рисковия клас капиталово изискване за пазарен риск в съответствие с формулата, предвидена в член 325е, параграф 8 от посочения регламент, въз основа на всички претеглени чувствителности, посочени в буква б), на рисковите фактори, отнесени към тази рискова категория;
  - г) те класират всички специфични за рисковия клас капиталови изисквания за пазарен риск, посочени в буква в), започвайки от най-големите към най-малките в абсолютно изражение, с оглед получаване на равномерно намаляваща последователност от вписвания, където a_1 е най-голямото в абсолютно изражение, a_2 е второто по големина и т.н.;
  - д) за всяко вписване a_i , изчислено и класирано в съответствие с буква г) и според реда на класирането, те проверяват дали е изпълнено следното условие:

$$\frac{\sum_{j=1}^i a_j}{\sum_{k=1}^6 a_k} < Y\%$$

където:

i = индекс, с който се обозначават рисковите категории, посочени в член 277, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, класирани в съответствие с буква г) и според реда на класирането;

$Y\% = 60\%$;

- е) те считат за съществени:
  - i) рисковите фактори, съответстващи на рисковите категории, за които е изпълнено условието по буква д) от настоящия параграф;
  - ii) рисковите фактори, съответстващи на първата рискова категория, за която това условие не е изпълнено;
- ж) за всяка от рисковите категории, съответстващи на рисковите фактори, които съгласно буква е) не са съществени, те проверяват дали съответното вписване a_i отговаря на следното условие:

$$\frac{a_i}{\sum_{k=1}^6 a_k} \geq Z\%$$

където:

i = индекс, с който се обозначават рисковите категории, посочени в член 277, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, класирани в съответствие с буква г) и според реда на класирането, и съответстващи на рисковите фактори, които съгласно буква е) не са съществени;

$Z\% = 30\%$;

- з) в допълнение към съществените рискови фактори, идентифицирани съгласно буква е), те считат за съществени и тези рискови фактори, които съответстват на рисковите категории, за които е изпълнено условието по буква ж);

и) за всяка от категориите рискове, посочени в букви е) и з), те считат за най-съществен рисков фактор за тази рискова категория рисковия фактор, съответстващ на най-високата абсолютна стойност на претеглените чувствителности, посочени в буква б).

4. Институциите, които отговарят на условията по член 94, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 или са освободени от изискването за докладване в съответствие с член 325а, параграф 1 от посочения регламент, могат да идентифицират най-същественния рисков фактор, като предприемат следните стъпки в началото на сделката, а след това най-малко веднъж на тримесечие:

- те изчисляват посочените в членове 280а—280е от Регламент (ЕС) № 575/2013 добавки за рискова категория за всеки рисков фактор, идентифициран в съответствие с член 1. Когато към една и съща рискова категория са били отнесени повече от един рискови фактори, идентифицирани в съответствие с член 1, за прилагането на буква б) институциите оставят рисковия фактор в тази рискова категория, съответстваща на най-високата добавка за рискова категория в тази рискова категория;
- прилагат стъпките, предвидени в параграф 3, букви г) — з), когато използваните в тези стъпки вписвания се основават на добавките за рискова категория, изчислени в съответствие с буква а) от настоящия параграф;
- като най-съществени рискови фактори в съответните рискови категории те идентифицират съществените рискови фактори, идентифицирани чрез посочения в буква б) метод.

ГЛАВА 2

Формула, която се използва за изчисляване на надзорната делта за кол и пут опции, съотнесени към категорията на лихвения риск, определяне на подходящата за тази формула надзорна променливост и метод за определяне дали дадена сделка е дълга или къса позиция в основния рисков фактор или в най-същественния рисков фактор в дадена рискова категория

Член 5

Формула, която се използва за изчисляване на надзорната делта за кол и пут опции, съотнесени към категорията на лихвения риск, и определяне на подходящата за тази формула надзорна променливост

1. Институциите изчисляват надзорната делта (δ) за кол и пут опции, съотнесени към категорията на лихвения риск, която е съвместима с пазарни условия, при които лихвените проценти може да са отрицателни, както следва:

$$\delta = \text{sign} \cdot N \left(\text{type} \cdot \frac{\ln \left(\frac{(P + \lambda) / (K + \lambda)}{\sigma \cdot \sqrt{T}} \right) + 0,5 \cdot \sigma^2 \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}} \right)$$

ъдето:

$$\text{type} = \begin{cases} -1 & \text{ако сделката е пут опция} \\ +1 & \text{ако сделката е кол опция} \end{cases}$$

$$\text{sign} = \begin{cases} -1 & \text{ако сделката е продадена кол опция или закупена пут опция} \\ +1 & \text{ако сделката е продадена пут опция или закупена кол опция} \end{cases}$$

$N(x)$ = кумулативната функция на разпределение за стандартна нормална случайна променлива, отразяваща вероятността една нормална случайна променлива със средна стойност нула и дисперсия единица да бъде по-малка или равна на „ x “;

P = спот или форуърд цената на базисния инструмент на опцията;

K = цената на упражняване на опцията;

T = датата на изтичане на срока на опцията, изразена в години чрез съответната конвенция за работните дни.

λ = определеното в съответствие с параграф 2 изместване, необходимо за да може P и K да станат положителни величини;

σ = определената в съответствие с параграф 3 надзорна променливост на опцията.

2. За целите на параграф 1 институциите изчисляват изместването (λ) за всички кол и пут опции, както следва:

$$\lambda_j = \max(\text{праг} - \min(P_j, K_j), 0)$$

където:

P_j = спот или форуърд цената на базисния инструмент на опцията j ;

K_j = цената на упражняване на опцията j ;

праг = 0.10 %

3. За целите на параграф 1 институциите определят надзорната променливост на опцията въз основа на рисковата категория на сделката и естеството на базисния инструмент на опцията в съответствие със следната таблица:

Таблица

Рискова категория	Базисен инструмент	Надзорна променливост
Лихвен процент	Всички	50 %

Член 6

Методи за определяне дали дадена сделка е дълга или къса позиция в основния рисков фактор или в най-същественния рисков фактор в дадена рискова категория

Институциите определят дали дадена сделка е дълга или къса позиция в основния рисков фактор или в най-същественния рисков фактор в дадена рискова категория чрез прилагане на някой от следните методи:

- те изчисляват чувствителностите към делта риска на тези рискови фактори в съответствие с член 325с от Регламент (ЕС) № 575/2013 и идентифицират сделката като дълга позиция в рисков фактор, когато съответната чувствителност към делта риска е положителна, или като къса позиция, когато съответната чувствителност към делта риска е отрицателна;
- те оценяват зависимостта на структурата на паричните потоци на сделките от този рисков фактор или хеджиращата цел на сделката по отношение на този рисков фактор и въз основа на тази оценка идентифицират сделката като дълга или къса позиция.

Член 7

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 1 март 2021 година.

За Колисиата
Председател
Ursula VON DER LEYEN